

Våraning

*Text Jan Borgehed
Smöramåla, Urshult*

Det är lördagsmorgon den 12 mars. Roland och jag far på morgonen upp till Åsnens sydvästra del. En lång kall period verkar gå mot sitt slut, det är våraning i luften. Vi kör förbi Ålshult och längs Smålands vackraste väg, den ut mot Getnö. Den följer en smal sandås med Horgefjorden mot väster och Rännebäcksfjorden åt öster. Om några veckor finns här fina möjligheter till att spana efter fiskgjuse och storlom, men idag ligger isen fortfarande tjock. Vår tur är en rekognoseringstur för nästa söndags KOF-utflykt till området. Kronobergs ornitologiska förening (KOF) har då årsmöte i Urshult och dagen inleds med samling kl.8.00 vid Ålshults station. Utanför Getnö breder västra Åsnens övärld ut sig, ett område som förhoppningsvis blir nationalpark om några år. När vi kört förbi Toftåsa kan vi välja på Toftåsa myr och markerna kring Vrigsta gård eller Getnö. Idag väljer vi Getnö. Ett område som är tillrättalagt för naturturism. Så här års har dock inga turister hittat hit. Vi parkerar bilen vid ankomsthuset och går dryga kilometern ut till Stommare sund. Svartmesar och talltitor sjunger, spår efter vildsvin i skogen och över oss flyger sträckande gäss. Vid Stommare sund är det som alltid öppet vatten. Här observerar vi årets första skäggdoppingar och krickor. Några knipor och kanadagäss håller också till här.

Sångsvanar vid Getnö

På hemvägen stannar vi till vid den lilla bron som leder ut till Getnö. Här finns ett litet öppet område. Ett par sångsvanar skapar stämning och de flankeras av ett tiotal knipor, gräsänder och några storskrakar.

Klockan framskrider och vi hinner inte titta till området vid Norreryd och Blidingsholm på hemvägen, men det är ju kända marker. De kommer liksom Hackekvarn att ingå i nästa helgs föreningsutflykt. Välkommen till Ålshult du också!

Årets första vårdag går och skymningen kommer. Peter och jag tar en uggletur runt Urshult. Det luktar vår när vi stannar till för att lyssna. Snö ligger fläckvis kvar och dagens upptinade grusvägar gnistrar åter av tunn is. Vid Odensvalahult ropar en kattuggla medan en räv skäller skräckinjagande i marsnatten. Några pärlugglor eller sparvugglor lyckas vi inte hänga in denna kväll.

Söndagsmorgonen lovar gott. Redan på farstun hör jag sträckande sångsvanar långt borta. En tur till södra viken vid Lidhemssjön är målet. Vid kurvan står redan Anders och spanar ut över en höstsådd åker och en isbelagd Lidhemssjö. Under någon halvtimme noterar vi ett 25-tal sånglärkor, ett 40-tal tofsvipor, ett 40-tal sädgäss, 8 kanadagäss, 300 grågäss, några förbisträckande starar och plötsligt kommer två tidiga enkelbeckasiner flygande över våra huvuden. Ett par ängspioplärkor, två mindre korsnäbbar och en klyande spillkråka i fjärran gör förmiddagen rik.

Jag tar sedan en tur först till Aggåns mynning i Lidhemssjön och noterar två

brunandshannar och fortsätter sedan till
Aggås utlopp i Åsnen. Från Jäts badplats
ser jag några knipor och storskrakar i det
öppna vattnet och på iskanten sitter en lite
luggsliten havsörn. En kråka mobbar örnen,
en dvärg mot en jätte. Utifrån Åsnens
övärld som är dold i dimma hör jag några
överflygande tranor.

På hemvägen lättar dimman och solen
bryter igenom. Det är en fröjd att vara
fågelskådare!